

[Indenrigsministeren.]

deværende måned. Såfremt Odense byråds ændringsforslag vedtages af repræsentantskabet på dette møde og indsendes til indenrigsministeriet til godkendelse, vil ministeriet, som jeg nævnte før, naturligvis tage stilling til, om ændringsforslaget skulle indeholde noget ulovligt.

Henning Philipson (SF):

Jeg vil gerne spørge indenrigsministeren, om ministeren er enig med mig i, at såfremt ministeriet ville gribe ind over for en lovlig beslutning truffet i et lovligt valgt byråd, så ville der være tale om en beslutning, som ville være i strid med grundlovens § 78 om organisationsfrihed.

Jeg vil yderligere gerne spørge, om ministeren ikke er enig med mig i, at organisationsfrihed også indebærer frihed til ikke at være medlem af organisationer, herunder arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg er enig i, at hvis ministeriet eller ministeren tager anledning til at omgøre en lovlig beslutning i et byråd, så er det i hvert fald i strid med paragrafferne i vores lovgivning i øvrigt. Det kan ikke være meningen, at vi skal gøre dette.

Spørgsmålet, om organisationsfrihed ikke også betyder, at man har frihed til ikke at være medlem af nogen organisation, må naturligvis besvares med et ja.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg synes, ministerens svar var lidt uklart på ét punkt. Jeg har forstået indenrigsministeren sådan, at det er helt op til en kommune selv at bestemme, om den ønsker at gå ind i en organisation, eller den ikke gør det. Det er det, man forstår ved organisationsfrihed. Det var også helt klart fra ministerens side, at f. eks. Odense kommune i Fynsværkets repræsentantskab kunne arbejde for, at Fynsværket ikke skulle være medlem af arbejdsgiverforeningen. Det, der gjorde det uklart, var, da ministeren sagde, at en sådan beslutning skulle godkendes af indenrigsministeren. Derfor vil jeg gerne spørge: ligger det ikke helt klart, at hvis Fynsværket beslutter, at det ikke vil være medlem af en arbejdsgiverforening, så kan

det også få indenrigsministerens godkendelse af noget sådant?

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Det, jeg sagde om godkendelse af vedtægterne, var, at når de er vedtaget af de repræsentanter, som skal vedtage dem, så skal det endelige resultat godkendes af indenrigsministeriet, og herunder kan man naturligvis også påse, at proceduren har været efter reglerne. Hvis den har det, så er det lovligt vedtaget. Desuden skal indenrigsministeriet påse, at indholdet kan godkendes og svarer til formålet med institutionen, og det er i denne forbindelse, man skal se på, at der ikke gennemføres noget, der kan betegnes som ulovligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Rosing* (Grøn.) til ministeren for Grønland:

„Vil ministeren overveje at fremsætte forslag om ændring af loven om børnetilskud i Grønland, således at børnetilskuddet til grønlandske børn forhøjes med virkning fra 1. april 1974?“

(Spm. nr. 99).

Skriftlig begrundelse.

Børnetilskuddet i Grønland er indført i 1964. Siden da og indtil dato har denne statsydelse aldrig været reguleret. Den årlige ydelse udgør 200 kr., som udbetales kvartalsvis, indtil barnet fylder 14 år. I finanslovsforslaget figurerer det samlede tilskud med 3.640.000 kr. I sammenligning med børnetilskuddet her i Danmark — som udbetales indtil barnets 18 års alder — er børnetilskuddet i Grønland 8 gange mindre pr. barn.

Leveomkostningerne i Grønland i forskellige områder stiger i forrygende fart, ikke mindst i de seneste år, medens arbejdsløshed i vintermånederne og svigtende fiskeri øger mange familiers økonomiske byrder.

Det er mig derfor som repræsentant for så mange mindrebedlede i Grønland vigtigt, at en økonomisk lettelse finder sted for de mange familier, som ikke har anden mulighed for at få lettelse i deres økonomiske situation. Netop en forhøjelse af børnetil-